

3. Ali je treba točki (a) in (b) člena 5(2) Direktive 2001/29 razlagati, kot da je državam članicam dovoljeno, da polovico pravičnega nadomestila za imetnike pravic dodelijo založnikom del, ki so jih ustvarili avtorji, brez kakršne koli obveznosti založnikov, da – čeprav posredno – avtorjem dodelijo del nadomestila, za katero so ti prikrajšani?

4. Ali je treba točki (a) in (b) člena 5(2) Direktive 2001/29 razlagati, kot da je državam članicam dovoljeno, da vzpostavijo enotno ureditev pobiranja pravičnega nadomestila za imetnike pravic v obliki pavšalnega zneska in zneska, ki je odvisen od števila narejenih kopij, ki implicitno, vendar zanesljivo deloma vključuje razmnoževanje partitur in ponarejenih reprodukcij?

(¹) Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, str. 10).

Tožba, vložena 14. novembra 2013 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-576/13)

(2014/C 24/12)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Nicolae in S. Pardo Quintillán, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlogi tožeče stranke

— V skladu s členom 258, prvi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije naj se razglasi, da s tem, da je Kraljevina Španija s tem, da je na splošno določila obveznost za vsa podjetja za vzdrževanje, ki delujejo v španskih pristaniščih v splošnem interesu, da sodelujejo pri delniški družbi za vodenje pristaniških delavcev (SAGEP) in v vsakem primeru s tem, da jim ni dovolila, da na trgu poiščejo svoje zaposlene, najsi bo za nedoločen ali določen čas, razen če delavci, ki jih predlaga SAGEP, niso primerni ali niso zadostni, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet tožbe, ki jo je Evropska komisija vložila proti Kraljevini Španiji, je sistem, uveden s španskim zakonom o državnih pristaniščih in trgovskih plovilih, v delu v katerem se nanaša na upravljanje z delovno silo za opravljanje pristaniških storitev v zvezi z vzdrževanjem blaga.

Komisija meni, da je ta sistem, ki na splošno zavezuje podjetja za vzdrževanje, ki opravljajo svojo dejavnost v španskih pristaniščih v splošnem interesu, da sodelujejo z delniško družbo za upravljanje pristaniških delavcev (SAGEP) in ki jim, v vsakem primeru, ne dovoljuje, da na trgu poiščejo svoje zaposlene, najsi bo za nedoločen ali določen čas, razen če delavci, ki jih predlaga SAGEP, niso primerni ali niso zadostni, v nasprotju z obveznostmi, ki jih ima Kraljevina Španija na podlagi člena 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s svobodo ustanavljanja.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Kiel (Nemčija) 15. novembra 2013 – Hans-Jürgen Kickler in drugi proti Helenski republiki

(Zadeva C-578/13)

(2014/C 24/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Kiel

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Hans-Jürgen Kickler, Walter Wöhlk, Zahnärztekammer Schleswig-Holstein Versorgungswerk

Tožena stranka: Helenska republika

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (v nadaljevanju: Uredba) (¹) razlagati tako, da je treba tožbo, s katero kupec državnih obveznic tožene stranke zoper toženo stranko uveljavlja zahtevke za plačilo v obliki izpolnitvenih in odškodninskih zahtevkov, šteti za „civilno in gospodarsko zadevo“ v smislu člena 1(1), prvi stavek, Uredbe, če kupec ni sprejel ponudbe za zamenjavo obveznic, ki jo je tožena stranka dala konec februarja 2012 na podlagi grškega zakona št. 4050/2012 (grški zakon o imetnikih obveznic, v nadaljevanju: Greek Bondholder Act)?